

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

HANŽEKOVIĆ & PARTNERI d.o.o.

Radnička cesta 22, P.P. 300, 10002 Zagreb, Hrvatska
Tel: +385 01/6184 817; Fax: 2222 616; E-mail: hanzekovic.diners@hanzekovic.hr
OIB: 85127306373

Zagreb, 26.03.2018

Na broj: Sp-20/17

Naš znak

OPCINSKI SUD U PULI - POLA
PRIMLJENO

Дне 29. 03. 2018

PRIJEMNA PISARNICA

OPĆINSKI SUD
P U L A
52100 PULA

vjerovnik:

ERSTE CARD CLUB d.o.o., Ulica Frana Folnegovića 6,
10000 Zagreb, OIB: 85941596441

potrošač:

TANJA MATEJČIĆ, DRAŽELJ 4, 52000 PAZIN, OIB:
99775287430

Ž A L B A

vjetrovnika

trostruko

1. U predmetu pod gornjim brojem, vjerovnik izjavljuje žalbu na rješenje naslovnog suda od dana 23.03.2018. iz svih žalbenih razloga.

Pobijanim rješenjem sud je otvorio stečajni postupak, imenovao stečajnog upravitelja, zaključio stečajni postupak i odredio razdoblje provjere.

U obrazloženju pobijanog rješenja sud navodi kako iz potvrde FINA-e proizlazi da je potrošač nesposoban za plaćanje te da je stoga ispunjen uvjet za otvaranje stečaja potrošača, dok je iz svih isprava u spisu proizlazi kako nema imovinu koja bi ušla u stečajnu masu za namirenje troškova postojećih obveza prema vjerovnicima te je stoga zaključen stečajni postupak.

Konačno sud vjerovniku postavlja povjerenika kako bi vršio provjeru ponašanja potrošača i u ime i za račun potrošača unovčavao njegovu imovinu i kako bi sa sredstvima namirio troškove postupka.

2. Donoseći pobijano rješenje sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje te je posljedično i pogrešno primijenio materijalno pravo i odredio otvaranje postupka.

Naime, sud je propustio utvrditi kako konkretno obveze tužene koje su nepodmirene se temelje ne na jednoj već dvije kartice koje izdaje Erste Card Club i to Visa i Mastercard i kako se dugovanje odnosi na troškove učinjene od 3 mjeseca 2013. na dalje.

Navedeno je bitno budući da sud u obrazloženju rješenja navodi kako je nezaposlena već 9 godina.

Dakle, dužnica nije postupala kao svjestan potrošač budući se i nakon što je postala nesposobna za plaćanje dodatno zaduživala i to ne samo po jednoj već po dvije kartice.

Iz svega navedenoga, proizlazi kako dužnik nije pošten i dužnik te da

ne zadovoljava uvjete iz članka 2. Zakona o stečaju potrošača, odnosno da nije ispunio uvjete za oslobođenje obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine, odnosno da je sud trebao odbaciti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka kao nedopušten.

Istovjetan stav zauzeo je i Županijski sud u Varaždinu rješenjem pod poslovnim brojem GŽ-968/17 od 17.01.2018.

"Imajući u vidu odredbu čl.2. Zakona o stečaju potrošača kojom je određeno da je cilj tog Zakona poštenog potrošača osloboditi od obveza koje prestanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodjele prikupljenih sredstava vjerovnicima te da poštenje potrošača utvrđuje sud uzimajući u obzir ponašanje potrošača prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača, te njegovo ponašanje tijekom sudskog postupka i razdoblja provjere ponašanja u skladu s tim Zakonom, prvostupanjski sud zaključuje da se predlagatelj koji nakon gubitka radne sposobnosti i nastanka većeg problema s likvidnošću odnosno podmirenja svojih obveza, preuzima nove obveze za koje zna ili barem mora znati da ih neće moći ispuniti, ne može smatrati poštenim potrošačem zbog čega usvajanje njegovog prijedloga ne bi bilo u skladu sa svrhom Zakona o stečaju potrošača.

Iznesena činjenična utvrđenja kao i zauzeto materijalnopravno stajalište prvostupanjskog suda pravilnim prihvaća i ovaj sud a isto nije dovedeno u sumnju niti žalbenim navodima predlagatelja."

Dakle, sud je donoseći pobijano rješenje kojim otvara stečaj potrošača, a posljedično i točke kojima je imenovao stečajnog upravitelja, zaključio stečajni postupak i odredio razdoblje provjere, pogrešno primijenio materijalno pravo.

3. Nadalje, vjerovnik smatra da dužnik nije pošten dužnik te da slijedom navedenog ne zadovoljava uvjete iz članka 2. Zakona o stečaju potrošača, odnosno da nije ispunio uvjete za oslobođenje obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine.

Vjerovnik ističe da navedeno proizlazi iz popisa imovine i obveza dužnika iz kojih proizlazi da dužnik nema dovoljno sredstva za osnovne životne potrebe te da mu je jedini cilj sklapanja nagodbe otpis dugovanja jer iz samog plana ispunjenja obveza jasno proizlazi da nema namjeru vraćati svoja dugovanja.

Iz samog plana proizlazi kako nije ostvaren ni posebni cilj Zakona o stečaju potrošača, a to je stvaranje uvjeta da se između dužnika i vjerovnika postigne dogovor oko restrukturiranja postojećih tražbina, stvaranje uvjeta za racionalno i odgovorno te ekonomski racionalno ponašanje potrošača.

Plan ispunjenja obveza tako predviđa postotak umanjenja obveza od 100 %, iznos za uplatu kn 0,00, da ne postoji rok u kojem je vjerovnik dužan ispuniti obvezu te da bi mu svaki od vjerovnika trebao u cijelosti otpustiti dug.

4. Budući da sukladno odredbi sadržanoj u članku 50. Zakona o stečaju potrošača, propisano da se prihvaćeni plan ispunjenja obveza unosi u zapisnik i da ima učinak sudske nagodbe jasno je da osim uvjeta propisanih Zakonom o stečaju potrošača treba zadovoljavati i uvjete zakona kojim je uređena sudska nagodba, ali i sama nagodba.

Pa tako je odredbom sadržanom u članku 151. stavku 3. Zakona o obveznim odnosima propisano da kad samo jedna strana popusti drugoj onda to nije nagodba, te ne podliježe pravilima o nagodbi.

Slijedom navedenog, plan ispunjenja obveza kojim je predviđeno popuštanje samo jedne strane nije podoban i ne predstavlja valjanu nagodbu.

5. Sud je donoseći pobijano rješenje učinio i apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članaka 354. st. 2. toč.11. Zakona o parničnom postupku, budući rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, prvenstveno iz razloga što nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi su proturječni.

Naime, vjerovniku ostaje nejasno što će to konkretno povjerenik provjeravati kad je plan ispunjenja obveza tako predviđa postotak umanjenja obveza od 100 %, iznos za uplatu kn 0,00, da ne postoji rok u kojem je vjerovnik dužan ispuniti obvezu te da bi mu svaki od vjerovnika trebao u cijelosti otpustiti dug.

Vjerovnik postavlja pitanje koja je onda konkretna svrha povjerenika u ovom postupku kad je dužnik već dokazao kako je nepošten i da će se nastaviti zaduživati i kad je s planom otplate o 0,00 svima jasno da se njegova imovina neće unovčavati kako bi se sukladno otplatnom planu podmirivale obveze.

Dakle, rješenje je samo sebi proturječno.

6. Slijedom svega navedenog, vjerovnik predlaže drugostupanjskom sudu da ukine pobijano rješenje u cijelosti i vrati predmet na ponovni postupak kako bi prvostupanjski sud odbacio prijedlog kao nedopušten.

ERSTE CARD CLUB d.o.o.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
HANŽEKović & PARTNERI d.o.o.
ZAGREB, Radnička cesta 22

ODVJETNIČKA
DORA HANŽEKović
ZAGREB, Radnička cesta 22

Odluka:

GŽ 968/2017-2

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ 968/2017-2

Datum odluke: 17.01.2018

Vrsta odluke: Rješenje

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Republika Hrvatska
Ostalski sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2
Poslovni broj: GŽ-968/17-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Ostalski sud u Varaždinu, u vijeću sastavljenom od sutkinja Dubravke Bosilj kao predsjednice vijeća, te Tanje Novak-Premec kao sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća i Nade Krnjak, kao članice vijeća, u pravnoj stvari predlagatelja O2, OIB: B1, A1, za otvaranje postupka stečaja potrošača, povodom žalbe predlagatelja izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Virovitici od 16. ožujka 2017. broj: Sp-11/2016-15, u sjednici vijeća održanoj dana 17. siječnja 2018.,

riješio je

Žalba predlagatelja odbija se kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Virovitici broj: Sp-11/2016-15 od 16. ožujka 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbijen je kao neosnovan prijedlog potrošača O2, OIB: B1, A1, za otvaranje postupka stečaja potrošača podnijet dana 6. srpnja 2016.

Navedeno rješenje pravodobnom žalbom pobija predlagatelj ne navodeći zakonske žalbene razloge s prijedlogom da se bar stavi trogodišnje mirovanje svih ovrha kako bi mogao riješiti obaveze prema "Virkomu", O3 i obrtu O1.

Žalba predlagatelja nije osnovana.

Potlužeći od prijedloga predlagatelja za otvaranje stečajnog postupka temeljenog na odredbi čl.19. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" broj: 100/15) uz koji dostavlja potvrdu FINE od 6. srpnja 2016. kojom se potvrđuje da nije uspio pokušaj sklapanja izvansudskog sporazuma u izvansudskom postupku pri savjetovallštu FINA-e, O4, zatim popis imovine i obveza te plan

ispunjenja u kojem predlaže otpis svih dugovanja osim dugovanja po kreditu O5 gdje mu je sudužnik O6, dugovanja po ugovoru za izvršene radove obrtu O1 kao i s osnova obveze uzdržavanja, a uvažavajući očitovanja vjerovnika Ministarstva financija RH, Ministarstva unutarnjih poslova, FINE, P1, Hrvatski telekom i Erste & Steiermährische bank kojim se protive predloženom planu ispunjenja obveza, prvostupanjski sud održao je ročište radi utvrđenja postojanja zakonskih razloga za otvaranje i provođenje postupka stečaja potrošača sukladno Zakonu o stečaju potrošača na kojem je izvršio uvid u svu dokumentaciju i saslušao predlagatelja te na temelju tih provedenih dokaza utvrđuje slijedeće činjenice:

- da nije uspio pokušaj sklapanja izvansudskog sporazuma;
- da je u popisu imovine i obveza predlagatelj naveo da nema nekretnine niti vrednijih pokretnina, imovinska prava niti novčanih sredstva na računu;
- da za dugovanje O7 clubu postoji rješenje o ovrsi od 5. siječnja 2009. za iznos od 41.563,14 kn;
- da za potraživanje HRT postoji više rješenja o ovrsi iz kojih je vidljivo da predlagatelj ne plaća pristojbu još od 2010.;
- da je u svezi potraživanja Erste banke u tijeku parnični postupak pred istim prvostupanjskim sud pod brojem: Povrtv-404/13;
- da je u svezi potraživanja HPB banke donijeto rješenje o ovrsi koje je postalo pravomoćno 26. srpnja 2012., a istim je naloženo predlagatelju plaćanje iznosa od 1.929,36 kn;
- da su u svezi potraživanja P2 donijeta dva rješenja o ovrsi zbog neplaćanja usluga isporuka vode u razdoblju od lipnja 2011. do veljače 2015.;
- da je O6 po kreditu O5 uplatio iznos od 10.850,00 kn;
- da je O5 jednostrano raskinula ugovor o kreditu o čemu je upućen dopis predlagatelju 7. siječnja 2015., a potraživanje je iznosilo 71.616,08 kn;
- da je predlagatelj s trgovačkim obrtom O1 zaključio ugovor 2. listopada 2009. kojim se kao naručitelj obvezao platiti izvođaču radova 26.900,00 kn do 9. prosinca 2009. time da su na tom ugovoru naznačeni iznosi isplate od čega je zadnja isplata bila 26. travnja 2011., a iz istog je vidljivo da su vršeni i dodatni radovi;
- da je povodom prijedloga HZZ-a Općinski sud u Virovitici izdao rješenje o ovrsi na mirovini predlagatelja radi namirenja novčane tražbine u iznosu od 18.696,37 kn s osnova protupravno primljenih novčanih iznosa na ime novčane naknade za vrijeme nezaposlenosti;

- da potraživanje MUP-a na ime novčane kazne iznosi 300,00 kn i s osnova troškova postupka 100,00 kn o čemu je izdan prekršajni nalog 7. prosinca 2012.;
- da potraživanje FINE na ime troškova naplate potraživanja iznosi 3.115,00 kn a potraživanje Porezne uprave 374,25 kn;
- da je presudom od 16. svibnja 2013. u predmetu broj: P-327/13 razveden brak predlagatelja i O8 te je predlagatelj obavezan doprinositi za uzdržavanje zajedničkog mljt. djeteta O9 500,00 kn mjesečno te je predlagatelj kod HZMO-a dao izjavu od 19. siječnja 2016. ovjerenu kod javnog bilježnika o suglasnosti s ustegom iznosa od 1.100,00 kn na ime plaćanja dospjelih obroka alimentacije;
- da iz očevidnika FINE od 7. veljače 2017. proizlazi da je stanje blokade 95.610,87 kn;
- da su prema iskazu predlagatelja problemi s likvidnošću počeli 15. ožujka 2008. kada je izgubio radnu sposobnost nesretnim slučajem nakon čega je 2009. sporazumno otkazao ugovor o radu, a od 19. veljače 2010. je u mirovini, da živi u obiteljskoj kući u vlasništvu bivše supruge koju su joj darovali njezini roditelji dok ne nađe neko rješenje, da mu mirovina iznosi 3.298,00 kn od čega 1.646,00 kn izdvaja za uzdržavanja mljt. sina O10 koji je star 16 godine i učenik u Opće gimnazije;
- da je prema iskazu predlagatelja kredit kod O5 koji sada plaća sudužnik O6, a on mu to nadoknadi, podigao za popravak krovitša 2005. ili 2006., da je dug prema T-comu odnosno P1 za kupljeni mobilni uređaj i pretplatu, dug prema obrtu "O1" u iznosu od 14.900,00 kn za izvršene radove na dogradnji kuće, dug prema Zavodu za zapošljavanje da je nastao stoga što je primao naknadu za nezaposlene dok nije ostvario pravo na mirovinu time da je od isplaćenih zaostataka mirovina podmirio neke dugove ali ne i dug prema tom Zavodu, a dug prema Hrvatskoj pošti koji je ustupljen P1 za Evo-TV, da iako se razveo 2013. nije tražio utvrđenje bračne stečevine jer je zaključio da je to složena procedura i skup postupak, da ima obvezu uzdržavati dijete te da je radnu sposobnost izgubio 19. ožujka 2008. kada je nađen u besvjesnom stanju na parkiralištu sa frakturom lubanje, a plaću je ostvarivao u iznosu od 4.200,00 kn dok su mu obveze po kreditima iznosile 3.300,00 kn te procjenjuje da dugovanje sada iznosi negdje oko 300.000,00 kn;
- da je predlagatelj prema vlastitom iskazu nakon gubitka radne sposobnosti 2008. zaključio ugovore sa Tele2, T-com i Evo-TV-om te da je sa više operatera zaključivao ugovore obzirom da bi mu isti otkazivali;
- da i obveze po režijama glase na predlagatelja.

Na temelju ocjene provedenih dokaza prvostupanijski sud protivno tvrdnjama predlagatelja zaključuje da su problemi s likvidnošću započeli već prije gubitka radne sposobnosti jer je već tada bio prezadužen obzirom da mu je plaća iznosila 4.200,00 kn a obveze po kreditima 3.300,00 kn, a da nakon gubitka radne sposobnosti nije poduzeo ništa da smanji dugovanje, već suprotno, zaključivao je nove ugovore i preuzimao nove obveze, osim toga bio je naručitelj građevinskih radova 2009. koji su obavljani na nekretnini njegove supruge i nadalje su sve režije na njega iako više nije u braku s vlasnicom nekretnine te i te obveze predlaže otpisati, a osim toga da pokazuje i nebrigu prema svojim interesima, odnosno eventualnim pravima koja mu pripadaju iz

bračne zajednice.

Imajući u vidu odredbu čl.2. Zakona o stečaju potrošača kojom je određeno da je cilj tog Zakona poštenog potrošača osloboditi od obveza koje prestanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodjele prikupljenih sredstava vjerovnicima te da poštenje potrošača utvrđuje sud uzimajući u obzir ponašanje potrošača prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača, te njegovo ponašanje tijekom sudskog postupka i razdoblja provjere ponašanja u skladu s tim Zakonom, prvostupanijski sud zaključuje da se predlagatelj koji nakon gubitka radne sposobnosti i nastanka većeg problema s likvidnošću odnosno podmirjenja svojih obveza, preuzima nove obveze za koje zna ili barem mora znati da ih neće moći ispuniti, ne može smatrati poštenim potrošačem zbog čega usvajanje njegovog prijedloga ne bi bilo u skladu sa svrhom Zakona o stečaju potrošača.

Iznesena činjenična utvrđenja kao i zauzeto materijalno pravno stajalište prvostupanijskog suda pravilnim prihvaća i ovaj sud a isto nije dovedeno u sumnju niti žalbenim navodima predlagatelja.

Naime, predlagatelj u žalbi navodi da je zahtjev za osobni stečaj podnio s nadom da će napokon nastaviti život iz pozitivne nule. Navodi i da je labilna osoba koju je lako nagovoriti te da je u domaćinstvu gdje sada živi došao bez kredita i dugova no da je već 2001. ili 2002. kada je podigao manji kredit u banci Sonic krenulo sve njegovo veće zaduživanje i posuđivanje dok su dugovi s osnova režija nastali višegodišnjom ovrhom njegove cijele mirovine. Ističe da je obveze za unutrašnje uređenje i dogradnju kuće preuzeo jer se nada da će supruga darovati kuću njihovom sinu zbog čega nije ni tražio podjelu bračne stečevine. Nadalje navodi da dug prema HZZ-u nije vratio zbog straha jer su ga po povratku s bolovanja radne kolege zasuli s pitanjima je li istina da je pretučen zbog dugova, a da je sklapao ugovore s teleoperaterima, što mu sud prigovara, iz razloga što današnje školovanje nije moguće bez Interneta.

Iznesenim žalbenim navodima predlagatelj samo dodatno potvrđuje pravilnost zaključka prvostupanijskog suda da nije pošten potrošač u smislu čl.2. Zakona o stečaju potrošača, odnosno da se unatoč prezaduženosti i nemogućnosti plaćanja dospjelih obveza po sklopljenim ugovorima o kreditima i režijama i nadalje zaduživao preuzimanjem novih obveza, nepoduzimanjem bilo kakvih radnji radi oslobodenja obveza plaćanja režijskih troškova u cijelosti unatoč razvodu braka, kao i davanjem sporazumnog otkaza uslijed čega je primao od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje daleko manju naknadu nego mu je bila plaća, ali i plaćanjem uzdržavanja za sina u daleko većem iznosu nego što je to obavezan pravomoćnom presudom i to ustegom iz mirovine na temelju njegove izjave čime je svjesno onemogućio namirenje dospjelih tražbina ostalih vjerovnika po pravomoćnim rješenjima o ovrsi barem djelomično.

Iz naprijed navedenih razloga odbivši prijedlog predlagatelja za otvaranje postupka stečaja potrošača prvostupanijski sud je

pravilno primijenio materijalno pravo, pa kako u prvostupanjskom postupku nije počinjena ni jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud na temelju čl.365. st.2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka USRH, 84/08, 96/08 - Odluka USRH, 123/08 - ispravak, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14 - Odluka USRH) pazi po službenoj dužnosti, valjalo je primjenom čl.380. toč.2. istog Zakona žalbu predlagatelja odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijalo rješenje.

U Varaždinu 17. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća
Dubravka Bosilj v.r.